

Látogatás Wales-be

Izgatottan vágtunk neki a hosszú útnak október 27-én, szombaton, este fél hatkor a Lovassy elől. Egész éjszakánkat a buszon töltöttük, ami nagyon kényelmetlen és fárasztó volt. Négy óránként tartottunk egy kis pihenőt, és éjjel még hógolyózni is alkalmunk nyílt a német autópálya mellett.

Reggel megérkeztünk Brüsszelbe, ahol megtekintettük az **Atomiumot**, ami csakúgy csillogott a korareggeli napfényben. Ezután **Bruege-t** látogattuk meg fantasztikus csoki üzleteivel és épületeivel. Délután elfoglaltuk **Dunquerque-i** tranzitszállásunkat, ahol végre „rendes” ágyban aludhattunk.

Hétfő: Korán reggel útnak indultunk, és átkeltünk a **Csalagúton**. Az út mindössze huszonöt percet vett igénybe. A Csalagutat elhagyva a következő megállónk **Marlowban** volt, ahol végigsétáltunk a magyar Lánchíd hasonmásán (oroszlánjai nem voltak). Ezután **Stratford-Upon-Avon** felé vettük az irányt, ahol Shakespeare szülőházába is bementünk, és kis időt töltöttünk az Avon folyó partján (hattyúk is voltak...). Este nem sokkal hét óra után érkeztünk meg **Colwyn Bay**-be, a csoport kisebb része pedig **Llandudnoba**, ahol a vendéglátó családok már vártak minket. Az ezt követő négy napban náluk vacsoráztunk, aludtunk és reggeliztünk.

Kedd: Walesi utunk harmadik napján elutaztunk **Vale Crucis Abbey**hez, ahol egy varázslatos völgy által körülölelt templom romjait néztük meg. Innen **Llangollenbe** mentünk, ahol a kedves kis városban gyönyörködtünk, valamint megismerkedtünk a szerelemkanalak szimbólumainak jelentésével is. Megnéztük **Chirk**-öt is, ahol kívül-belül bejártuk a várat, és feledhetetlen másfél órát töltöttünk el gyönyörű kertjében, a szabályosra nyírt sövények között bóklászva. Innen **Chesterbe** mentünk, ahol megnéztünk néhány régi stílusú épületet, a katedrális, végigsétáltunk a középkori városfalon, valamint láthattuk a Viktória királynő gyémántjubiläumára (Diamond Jubilee) készült órát is, majd hosszú és élvezetes szabadprogramban volt részünk (vásárlás!!).

Szerda: A negyedik nap első programja a világ leghosszabb nevű vasútállomásának (**Llanfairpwllgwyngyllgogerychwyrndobwlllantysiliogogoch**) megtekintése volt. Tényleg nagyon hosszú és kimondhatatlan a név. **Caernarfon** nyolctornyú vára volt a következő megálló, ahol megmászva a rengeteg lépcsőt betekinthettünk a titokzatos alagutakba, kamrákba és járatokba is. A várfalról a várudvarba lenézve a walesi herceg koronázási helyét, a falon kihajolva az Ír-tenger egy öblét és a város kikötőjét láthattuk. Ezután továbbindultunk az elektromos hegyhez. Sajnos technikai problémák miatt (nem volt előrefoglalt jegyünk) nem tudtunk bejutni. Ki gondolta volna, hogy ilyen népszerű a hely a turisták között még a novemberi zimankó idején is? Ezért a környéken néztünk körül és egy **palamúzeumot** és egy rézbányát látogattunk meg. Ha bárkinek gondja támadna, Soós Saci szívesen megmutatja, hogyan kell palát hasítani, hiszen ő már nagy gyakorlatot

szerezett benne. Ezután a **Swallow Falls** vízesést csodáltuk meg, és olyan hamar értünk haza, hogy még egy bevásárló körútra is volt időnk Colwyn Bay-ben.

Csütörtök: Első programként **Conway** városába látogattunk el, ahol megtekintettük Nagy Britannia legkisebb házát (csak két lépés a szélessége!!), és a városka gyönyörű középkori várát is felfedeztük. Az utunk ezután a **Bodnant Garden**be, Wales gyönyörű botanikus kertjébe vezetett, itt töltöttük a koradélutánt. Kis patakjával, medencéivel, óriási fáival még virágok nélkül is lenyűgözött mindannyiunkat. Utolsó programként **Llandudnod**, a tengerparti viktoriánus üdülővároskát néztük meg, és a város fölé emelkedő hegyet is megmásztuk (fogaskerekű segítségével). A hegytetőről elénk tárult az öböl és az Ír-tenger, a távolban szélrózsműveivel. Sajnos, annyira fújt a szél, és olyan hideg volt, hogy a látványt gyorsan szívtuk magunkba (és tettük memóriakártyáinkra) és hamarosan lemenekültünk a csúcscról.

Péntek: Korán reggel bepakoltuk bőröndjeinket a buszba, és miután könnyes búcsút vettünk házinénijeinktől/házibácsijainktól, megkezdtük hosszú utunkat hazafelé. Csak egy rövid időre álltunk meg **Oxford**ban, ahol Harry és társai túl hamar láttak ebédhez, így nem láthattuk az ebédlőjüket a Christ Church College-ban, de feltöltöttük elemózsia készletünket a hazaút előtt. Ezután átkeltünk a **Csalagúton**, majd a buszon éjszakázva haladtunk tovább. A szerencséseknek jutott az ülések közötti folyosón hely, így ők szinte kipihenve (és egyenes derékkel) ébredtek. Délután 6 órakor értünk vissza Veszprémbe, ahol már izgatottan vártak családtagjaink, hogy minél hamarabb meghallgathassák történeteinket, és hogy hazavihessenek minket, ahol **kedvenc, magyar, meleg és főtt** ételeink voltak vacsorára.

Köszönjük az iroda munkatársainak- az idegenvezetőnknek: Ákos (bácsi)-nak, sofőrjeinknek (Péter (bácsi)-nak, István (bácsi)-nak és a harmadik sofőrbácsinak, (aki Németországban vett át és hozott haza minket,) - és kísérőtanárainknak (Bana Márta, Bertha Ágnes, Szintay Gertrúd tanárnőknek és Csizmazia Imre és Szabó László tanáruraknak), hogy lehetővé tették ezt az élvezetes walesi kirándulást.

Reméljük, hogy hamarosan visszatérünk Nagy Britanniába.

Holub Eszter és Korinek Janka (10.D)

